

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.387 van 3 maart 2015
in de zaak A. 213.341/X-15.972.**

In zake : 1. de GEMEENTE BOECHOUT
 2. de GEMEENTE RUMST
 3. de GEMEENTE SCHELLE
 4. de GEMEENTE RANST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Arnoud Declerck
 kantoor houdend te 8530 Harelbeke
 Kortrijksesteenweg 387
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 1. de GOUVERNEUR VAN DE PROVINCIE ANTWERPEN
 2. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
 van Binnenlandse Zaken
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten David D’Hooghe, Leopold Schellekens en
 Jannick Poets
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Loksumstraat 25
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 30 oktober 2014, strekt in hoofddorde tot de schorsing van het besluit van de gouverneur van de provincie Antwerpen van 7 april 2014 tot vaststelling van de aandelen van de groepscentrumgemeenten en de bijdragen van de beschermde gemeenten in de kosten van brandweerbeveiliging voor de jaren 2006 tot en met 2010 en van het goedkeuringsbesluit van 19 mei 2014 van de minister van Binnenlandse Zaken.

 “Minstens” vragen de verzoeksters bij wijze van voorlopige maatregel:

“- aan de verwerende partijen verbod op te leggen om met toepassing van artikel 11, derde alinea, van de Wet betreffende de Civiele Bescherming, bij enige financiële instelling waar de verzoekende partijen een rekening aanhouden, een vordering tot betaling in te stellen met het oog op de inning en doorstorting van de bijdragen die het voorwerp uitmaken van de voormelde betwiste beslissingen van 7 april en 19 mei 2014,

- en voor zover daartoe al zou zijn overgegaan vooraleer de Raad van State uitspraak heeft gedaan in het kader van het huidig administratief kort geding, de verwerende partijen ertoe te veroordelen om binnen acht dagen na kennisgeving [...] elke vordering tot betaling in te trekken en elk eventueel reeds geïnd bedrag terug te storten door overschrijving op de gedebiteerde rekening van de verzoekende partijen.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 februari 2015.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Arnoud Declerck, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Jannick Poets, die *loco* advocaat David D’Hooghe verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekende gemeenten hebben geen eigen brandweerkorps. Zij worden beschermd door een korps van categorie Z.

Met een brief van 4 december 2013 deelt de gouverneur van de provincie Antwerpen aan de verzoeksters een voorstel tot berekening en afrekening mee van de brandweerbijdrage die zij voor die bescherming verschuldigd zijn voor de werkingsjaren 2006 tot en met 2010. De afrekening beloopt voor de vier verzoeksters respectievelijk 279.450,57 euro, 297.407,85 euro, 192.639,32 euro en 443.385,90 euro.

De verzoeksters brengen over deze afrekening negatief advies uit op respectievelijk 27 januari 2014, 23 januari 2014, 30 januari 2014 en 27 januari 2014.

De gouverneur keurt op 7 april 2014 de berekeningen van de brandweerbijdragen voor de provincie Antwerpen goed. Het besluit tot vaststelling van de aandelen van de groepscentrumgemeenten en de bijdragen van de beschermde gemeenten in de kosten van brandbeveiliging voor de jaren 2006 tot en met 2010 bevat geen wijzigingen wat de verzoeksters betreft.

Op 19 mei 2014 keurt de minister van Binnenlandse Zaken het besluit van de gouverneur goed.

IV. Onderzoek van de vordering

Grondvoorwaarde van de spoedeisendheid

4. Overeenkomstig artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is de afdeling bestuursrechtspraak als enige bevoegd om de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van een akte en om alle maatregelen te bevelen die nodig zijn om de belangen veilig te stellen van de

partijen of de personen die een belang hebben bij de beslechting van de zaak. Eén van de twee cumulatieve voorwaarden daartoe is dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring.

Standpunt van de verzoeksters

5. Volgens de verzoeksters is (onder meer) aan die voorwaarde voldaan. Ter staving argumenteren zij dat de gouverneur aanvankelijk meedeelde dat zij ervan afzag de bedragen van de afrekening op te vragen, maar dat zij hierop is teruggekeerd. Daardoor dreigen de verzoeksters voor een voldongen feit geplaatst te worden omdat de verwerende partijen de bestreden beslissing kunnen uitvoeren zonder enige tussenkomst van de verzoeksters en zonder zich vooraf tot de rechtbank te moeten wenden. De financiële instellingen bij wie de gemeentebesturen hun rekeningen aanhouden, zijn er krachtens de wet toe gehouden de gevorderde bedragen over te schrijven.

Meer concreet zetten de verzoeksters uiteen dat de spoedeisendheid twee aspecten vertoont. Eensdeels betreffen de bestreden besluiten zeer belangrijke bedragen, waar de verzoeksters bij het opstellen van hun budget voor het jaar 2014 geen rekening mee konden houden. Anderdeels zal de recuperatie van de betwiste bijdragen, bij een latere nietigverklaring, aanleiding geven tot langdurige en zeer ingewikkelde burgerlijke procedures. De geïnde bijdragen zullen door de gouverneur immers dadelijk worden doorgestort aan de verschillende gemeenten-groepscentra. De verzoeksters riskeren “bij latere nietigverklaring” met hun vordering tot terugbetaling verzeild te geraken in een ingewikkeld juridisch kluwen en hoge procedurekosten op te lopen.

Beoordeling

6. De argumentatie van de spoedeisendheid is grotendeels achterhaald. Ter terechtzitting delen de verzoeksters mee dat de betrokken bedragen reeds geïnd zijn. Nog blijktens de verklaringen ter terechtzitting mag er worden van uitgegaan dat de verzoeksters intussen wel met de gevorderde

bedragen rekening hebben kunnen houden bij het opstellen van de begroting – die van 2015.

Een schorsing, die in voorkomend geval slechts voor de toekomst werkt, is in de gegeven omstandigheden zinloos. Ook de eerste gevorderde voorlopige maatregel heeft aldus geen voorwerp meer.

7. De verzoeksters verklaren ter terechtzitting zelf dat nog alleen de tweede gevorderde voorlopige maatregel voor hen belang vertoont. Die maatregel moet voorkomen dat zij na een uitspraak over hun beroep tot nietigverklaring beweerdelijk “langdurige en zeer ingewikkelde burgerlijke procedures” dienen te voeren om de geïnde bijdragen te recupereren.

Het nadeel waarvoor de verzoeksters vrezen en waarvoor de maatregel hen moeten behoeden, is dus niet een nadeel dat zij in afwachting van de behandeling van hun beroep tot nietigverklaring dreigen te lijden, maar een nadeel dat zij alleen ná afloop van dat beroep kunnen ondervinden.

Een dergelijk nadeel wordt niet dienstig aangevoerd om te verantwoorden dat de zaak te urgent is om de behandeling ervan in het beroep tot annulatie af te wachten.

8. Er is bijgevolg niet voldaan aan de grondvoorwaarde van de spoedeisendheid. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing en tot het opleggen van voorlopige maatregelen te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing en tot het opleggen van voorlopige maatregelen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drie maart 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Lust